

Interview met Aldo Montano

Olympisch schermkampioen, twee maal wereldkampioen, vijf maal Europees kampioen en negen maal Italiaans kampioen; gerespecteerd atletiekbeoefenaar, bekende tv persoonlijkheid, op weg naar de volgende Olympische spelen.

Sterrenbeeld: Schorpioen

Geboorteplaats: geboren in Livorno in 1978, woont in Rome

Leeftijd: 38

DAN lid sinds 2017

Op 24 mei 2013 is tussen Calafuria en Quercianella, in Livorno, Aldo Montano een van de tweehonderd duikers en sportberoemdheden die vastbesloten zijn om de zeebodem schoon te maken tijdens een SNSI (Scuba and Nitrox Safety International) initiatief.

Hoe kwam je ertoe om de zeebodem te gaan schoonmaken Aldo? Waar begint het verhaal?

Het verhaal begint in 2010 met mijn nicht Francesca, SNSI instructeur trainer die me eigenlijk dwong om samen met haar onderwater te gaan. Ze was in Rome, nam me mee naar het zwembad en dat was het. Het is duidelijk dat ik erg nieuwsgierig was, voorheen had ik alleen maar gedoken met ingehouden adem

en nu verder te kunnen gaan dan de grens van onze zoogdierennatuur die ons ervan weerhoudt onderwater te gaan, intrigeerde me. Om daar onder te kunnen ademen was bijna een droom, zoals de droom te kunnen vliegen bijvoorbeeld. En het gevoel van onderwater adem te halen was meteen opwindend. Het enige wat ik jammer vind is dat ik niet meer tijd kan besteden aan het duiken, maar als een atleet heb ik onontkoombare verplichtingen en een zeer intensief trainingsprogramma.

De Montano's zijn een familie voor wie de relatie tot de zee essentieel is...

We hebben een scheepswerf. Sinds 1890 bouwen en repareren we boten, schepen en speedboats in de haven van Livorno. Historisch gezien is de plaats van onze familie op het water.

Je oudste en diepste herinnering aan de zee?

Ik maak deel uit van de "Jaws" generatie. Ik weet niet meer of het nummer 1, 2, 3, 4 of 56 was...maar ik was doodsbang om van de kust weg te zwemmen en mijn kleine voetjes te bewegen als ik geen bodem meer kon zien. In Livorno is het gemakkelijk om deze omstandigheid te vinden; het is voldoende om gewoon een heel klein stukje van de kust weg te zwemmen en je bent al in diep water. Mijn vader nam ons mee, weg van de kust en zette ons gewoon in het water en ik bleef maar dit wezen voor me zien dat vanuit de diepte opdook, bek wijd open en vol tanden. Maar uiteindelijk was het dankzij het volhouden van mijn vader dat ik deze angst kon overwinnen. En vandaaruit groeide vrij snel een passie. Ik moet zeggen dat ik de zee op verschillende manieren omarmde, zoals surfen, windsurfen en trips bedoeld om deze sporten te beoefenen. En uiteindelijk kwam het duiken erbij.

Jij was de motor achter een campagne voor verkeersveiligheid. Wat vind jij van de veiligheid op zee? Wat zou er nog gedaan moeten worden?

Het is niet aan mij om dat te zeggen, daar ik geen deskundige ben, maar er schiet me meteen een voorbeeld te binnen: iedereen weet dat er verkeersborden en -regels zijn, maar op zee vind je een open watervlakte zonder enige aanbevelingen die voor iedereen duidelijk zijn; je moet op de hoogte en voorbereid zijn. Toch zijn er mensen die niet geloven dat het mogelijk is een ongeluk of een botsing te krijgen op zo'n breed en open stuk water. Er zijn mensen die eenmaal per jaar de zee op gaan in een klein bootje dat je zonder een vaarbewijs kunt huren. Maar er zijn ook mensen die niets weten over varen op zee ondanks het feit dat ze een vaarbewijs hebben. Vooral in de zomermaanden wordt de situatie heel chaotisch. Maar ik denk dat gewoon het waterverkeer te beperken een verlies voor iedereen zou zijn, zowel voor de klanten op zee als voor de touroperators.

Een angstig moment onderwater?

Ik was in Le Formiche in Grosseto (Italië) en op een bepaald punt dicht langs de wand voelde ik me gedesoriënteerd: ik kon geen onderscheid meer maken tussen omhoog en omlaag en de verticale wand leek voor mij zowel de bodem als het plafond. Ik pakte Francesca's hand; zij is mijn duikpeetmoeder en onmiddellijk voelde ik me beter. Ik begreep toen dat bij het duiken, net als bij een sportcarrière

vertrouwen van het grootste belang is; weten hoe je kunt vertrouwen op mensen die meer ervaren en competent zijn kan kritieke momenten doen omslaan in iets dat zelfs grappig is.

Deel een WAUW moment (onderwater) met me.

Dat was toen ik Nemo in de Malediven zag. Het was verbazingwekkend om hem in zijn natuurlijke omgeving te zien na dat hele mediacircus met cartoons en knuffelbeesten. Hij zat daar in zijn anemoon en ik denk dat het moeilijker is om hem te zien als je aan het snorkelen bent omdat anemonen meestal in het rif zitten en niet vlak onder het oppervlak. Het was geweldig om te kunnen stoppen en hem dankzij mijn duikuitrusting te kunnen bekijken.

De typische dag van een wereldkampioen die zich voorbereid op de Olympische Spelen.

Dat hangt echt voor een groot deel af van je leeftijd! Desalniettemin beginnen we alle trainingen met warming up oefeningen en zo en dan is er de deskundige die jouw techniek bijschaaft, die jou leidt door je vanaf een afstandje te observeren en die je sparringmaat is voor de echte wedstrijden... dit zijn zaken die een hele dag in beslag kunnen nemen.

Een kinderdroom over duiken met perslucht?

Duiken met een haai, die uit de films, de grote witte. Tijgerhaaien, grote witte haaien, misschien om mijn oude angst uit te bannen, misschien omdat het me fascineert om er zo dicht bij te komen om een gevaarlijk roofdier te kunnen begrijpen. Ik weet dat we geen deel uitmaken van zijn dieet, maar heel lang is mijn perspectief dat van een surfer geweest, van mijn surfvrienden over de hele wereld die me verteld hebben over wonden en aanvallen, zelfs als dat een vergissing was. Tot nu toe heb ik walvishaaien gezien, enorm en mollig met hun bizarre gestippelde huid; gewoon prachtig! Maar de haai waar ik het over heb, bijvoorbeeld de grote witte haai is heel wat anders; die doet me denken aan raspaarden met de spieren die onderhuids rollen.

En nu je favoriete duikstek...

Dat is moeilijk te zeggen! Ik twijfel eigenlijk tussen twee gebieden, niet tussen twee duikstekken. Een gebied is de Middellandse Zee, die mij vertrouwd is en de ander zijn de tropische zeeën. Als je in de Indische Oceaan duikt zie je droomkleuren en helder water; het is als een documentaire... als je in de Middellandse Zee duikt is er minder licht en minder kleur, maar je duikt ergens in dat van jou is, dat bij je jeugd hoort en op een bepaalde manier bij je cultuur. Ik kan eigenlijk niet kiezen.

Chronologische lijst

2004 - Olympisch goud (Athene)

2005 - Goud op het Europees kampioenschap (Zalaegerszeg, Hongarije)

2011 - Goud in Catania (Individueel, Wereldkampioenschap)

2009 - Goud in Plovdiv (Europees kampioenschap)

2010 - Goud in Lipsia (Europees kampioenschap)

2011 - Goud in Sheffield (Europees kampioenschap)

2013 - Goud in Zagreb (Europees kampioenschap)

2015 - Goud in Moskou (Team, wereldkampioenschap)

Volg Aldo Montano op

- <http://www.aldomontano.it/>
- <https://www.instagram.com/aldomontano/?hl=en>
- <https://www.facebook.com/aldomontanoofficial/>